ΘΕΣΠΡΩΤΙΚΟΝ ΒΗΜΑ

ΠΟΛΙΤΙΚΗ, ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΙΔΗΣΕΩΝ ΔΙΣΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Ἰδιοκτήτης Διευθυντής | Δ. ΣΑΛΟΥΚΑΣ
Γραφεῖα Τυπογραφεῖα | ΟΔΟΣ 23 ΦΛΡΙΟΥ
ΤΗΛ. 67
ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΑΧ. 1
Ἔτος 27ον Ἀριθ. 304]523

ΔΕΥΤΕΡΑ 1 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1962
ΗΓΟΥΜΕΝΙΤΣΑ

ΝΕΟΝ ΕΤΟΣ

ΤΟΥ ΔΙΚΗΓΟΡΟΥ κ. ΞΕΝΟΦΩΝΤΟΣ Ι. ΧΑΤΖΗΣΑΣΑΝΤΟΥ

Εἰς τόν σορόν τῶν χιλιάδων αἰώνων ἔν ἀκόμη ἔτος ἐρρίφθη. Ἔτος, μεστὸν γεγονότων μέ τὰς πολυταράχους φάσεις του, μέ τάς γιγαντιαίας κρίσεις του, μὲ τά ἐκπληκτικὰ του γεγονότα. Αἱ σελίδες τοῦ λήξαντος ἔτους δέν διδάσκουν μόνον τὸ μεγαλεῖον τῶν γεγονότων ἀλλὰ πρὸ παντος τό μέγεθος τῶν προβλημάτων πού ἐγκατέλειψε.

Ἡ Ἑλλὰς πιστεύουσα εἰς τὰ ἰδανικὰ ὑπὲρ τῶν ὁποίων ἀπὸ αἰώνων ἀγωνίζεται ἀντλῆ ἀπό τό παρελθόν πολύτιμα διδάγματα καί πιστεύει εἰς τάς δυνάμεις της, ἐλπίζει εἰς τά πεπρωμένα της καί ἀγωνίζεται διά τὴν διατήρησιν τῆς εἰρήνης, διότι αἰσθάνεται τήν ἀνάγκην τῆς ἐργασίας, τοῦ μόχθου διά μίαν ζωήν καλλιτέραν, ἀξίαν τῶν προσδοκιῶν της, σύμφωνον πρός τούς πόθους της. Στρέφομεν τὸ βλέμμα μας πρός τό ἀνατέλλον Νέον ἔτος 1962 μὲ τήν βεβαίαν προσδοκίαν τῆς καλλιτέρας αὔριον. Ὁ Ἑλληνικός λαός αἰσιοδοξος, ἐνθουσιώδης πλήρης αὐτοπεποιθησιν, ἐλπίζει ἤ μᾶλλον εἶναι βέβαιος ὅτι κατὰ τό νέον αὐτό ἔτος θά ἐκπηδήσουν παλμοί, αἰσθήματα, ἐνθουσιασμοί οἱ ὁποῖοι θά πτερώσουν τὴν ψυχήν αὐτοῦ.

Ἡ χαραυγή τοῦ ἔτους 1962 προβάλλει ὡς ἐλπίς τῆς ἀνατολῆς μιᾶς νέας ἐθνικῆς περιόδου, δημιουργήματος τῆς νεότητος, ἡ ὁποία ὑγιής, ἀκμαία, θαρραλέα, καί τολμηρὰ ἄς συντελέση εἰς τήν ἀνύψωσιν τοῦ γοήτρου τῆς Ἑλλάδος, κατά τήν πρόοδον καί εὐημερίαν τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ, ὅστις πολὺ ὑπέφερε καὶ δικαιοῦται νὰ ἐλπίζη εἰς μίαν καλλιτέραν καὶ εὐτυχεστέραν αὔριον.

Ξεν. Ι. Χατσησαράντος
Δικηγόρος

28 ΧΡΟΝΙΑ

Μὲ τόν καινοῦριο χρόνο τό «ΘΕΣΠΡΩΤΙΚΟΝ ΒΗΜΑ» εἰσέρχεται εἰς τὸ 28ον ἔτος ἀπὸ τῆς ἐμφανίσεως του εἰς τὸν δημοσιογραφικόν στῖβον διά νά ἀγωνισθῆ μὲ ἀντικειμενικότητα, ἀνιδιοτέλειαν, εἰλικρίνειαν πίστιν καί ἀφοσίωσιν διὰ τήν ἀνασυγκρότησιν, τήν πρόοδον καὶ τὴν ἀνύψωσιν τοῦ πνευματικοῦ, ἐκπολιτιστικοῦ καί βιοτικοῦ ἐπιπέδου τοῦ τόπου.

Ὑπῆρξεν ὄντως ἀναντης ὁ δρόμος καὶ οἱ ἀγῶνες σκληροὶ καὶ ἀδησώπητοι, χωρίς τέλος καί ἀρχή.

Γιατὶ αὐτὴ εἶναι ἡ ἀποστολή μας. Ν' ἀγωνιζώμεθα συνεχῶς γιά μιὰ νέα ἐπιτυχία, γιὰ μιὰ νέα βελτίωσιν τῆς ζωῆς τῶν συμπατριωτῶν μας.

Μ' αὐτάς τὰς ἀρχάς καί τὴν αὐτὴν πίστιν θά βαδίσωμεν μέ τὴν ἀνατολὴν τοῦ Νέου ἔτους 1962 τὸν δρόμον τοῦ καθήκοντος.

ΕΞΟΡΜΗΣΙΣ

Αἱ ἀποφάσεις διὰ τὴν ἐκτέλεσιν δημοσίων ἔργων κατά τὸ 1962, ἀκολουθοῦν τὴν γενικὴν γραμμήν. τὴν προγραμματικὴν καὶ προοδευτικὴν, τὴν ὁποίαν ἐχάραξεν ἀπό μακροῦ ἡ Κυβέρνησις, ὅσον ἀφορᾶ τὴν ἀντιμετώπισιν ἀναγκῶν καί βελτιώσεις ἀπαραιτήτους. Τὸ γεγονὸς ἄλλωστε, ὅτι ἠναλώθησαν πλήρως αἱ διαιτεθεῖσαι διὰ τό 1961 πιστώσεις, ἀποδεικνύει τὴν ἀκρίβειαν τοῦ προγραμματισμοῦ καὶ τὴν ἐπιδειχθεῖσαν δραστηριότητα, ἄν καί ἐμεσολάβησεν ὁ χρόνος τῶν ἐκλογῶν, κατά τὸν ὁποῖον τῆ ἀξιώσει τῆς ἀντιπολιτεύσεως, εἶχεν ἀνασταλῆ ἡ ἐκτέλεσις τῶν ἔργων, διά νὰ μὴ ἐπηρεασθῆ ὁ λαός ὑπὲρ τῆς Κυβερνήσεως Καραμανλῆ Καί ἡ Ὑπηρεσιακὴ Κυβέρνησις εἶχε δεχθῆ τό αἴτημα.

Αἱ νέαι ἀποφάσεις δέν ὑστεροῦν εἰς εὐρύτητα ἀπόψεων καί δραστηριότητος, δεδομένου ὅτι περιλαμβάνουν τὴν ἐκτέλεσιν ἔργων συνολικοῦ ὕψους 2,360 ἑκατ. Ἐκ τούτων θά διατεθοῦν διά τὴν ὁδοποιΐαν 1.213 ἑκατ. δραχ. διά τὴν πλήρη ἀποπεράτωσιν (πλὴν τοῦ τελικοῦ ἀσφαλτικοῦ τάπητος) τῶν μεγάλων ἀρτηριῶν Ἀθητῶν-Λαμίας, Ἀθηνῶν - Κορίνθου (πλὴν τοῦ τμήματος περί τὴν Κακὴν Σκάλαν) Ἰωαννίνων - Ἀγρινίου καί Πύργου - Κυπαρισσίας καὶ ἄλλων ἀκόμη εἰς τὴν Πελοπόννησον, τὴν Θεσσαλίαν καί τὴν Βόρειον Ἑλλάδα. Προβλέπεται ἐπίσης ἡ ἀποπεράτωσι τῶν γεφυρῶν τοῦ Ἄρδα, τοῦ Διδυμοτείχου, Παρανεστίου, Καρύταινης κλπ.

Ἀλλὰ τό πρόγραμμα προχωρεῖ πρός λιμενικὰ ἔργα διὰ τὰ ὁποῖα θά διατεθοῦν 56,7 ἑκατ. δρχ. καὶ εἰς ἔργα ἐγγειοβελτιωτικὰ ἁρμοδιότητος τοῦ Ὑπουργείου Δημοσίων Ἔργων. Διὰ αὐτὰ προβλέπεται ποσὸν 848 ἑκατ δρχ. ἐκ τῶν ὁποίων 417 ἑκατ. δρχ. Θά διατεθοῦν διὰ τὴν συνέχισιν τῶν μεγάλων ἀρδευτικῶν ἔργων πεδιάδων Θεσσαλονίκης, Νέστου, Πηνειοῦ Ἠλείας, Ἀχελώου καὶ Καλαμᾶ. Ποσὸν 59 ἑκατ. δρχ. Θὰ διατεθῆ διά τὴν συνέχισιν τῶν μεγάλων ἀντιπλημμυρικῶν ἔργων τοῦ Στρυμῶνος καὶ τοῦ Ἕβρου. Ἄλλο ποσὸν 204 ἑκατ. δρχ. Θα ἐξασφαλίση τὴν συνέχισιν τῶν ἐγγειοβελτιωτικῶν ἔργων Κωπαΐδος, Θηβαϊκοῦ πεδίου, Ἰωαννίνων, Ταυρωποῦ, Ἀλφειοῦ, Κορινθίας κλπ. Προβλέπεται ἐπίσης βελτίωσις ἀπρολιμένων καί συνέχισις ἐκτελουμένων ἔργων δημοσίων κτιρίων.

Εἶναι προφανὲς ὅτι καὶ πάλιν ἀποδίδεται ἰδιαιτέρα σημασία διά τά ἐγγειοβελτιωτικά ἔργα καί τὸ ὁδικὸν δίκτυον. Πρέπει δὲ νά ἐξαρθῆ τό γεγονός ὅτι, ὡς προβλέπεται, κατὰ τὸ 1962 πρόκειται νά ἀρδευθοῦν 300.000 στρεμμάτων τά ὁποῖα θά προστεθοῦν εἰς τὰ μέχρι τοῦδε καί ἀπό τῆς ἐνάρξεως ἐκτελέσεως. τοῦ δεκαετοῦς προγράμματος ἀρδευθέντα ἐδάφη ἑκτάσεως 250.000 στρεμ Ἡ κατεύθυνσις εἶναι γνωστὴ Νὰ πραγματοποιηθῆ ἡ ἄρδευσις 1.200.000 στρεμμάτων ἐν συνόλω ὡς προβλέπει τό πενταετὲς πρόγραμμα.

Μακρὰν τοῦ ἀντιπολιτευτικοῦ Θορύβου, τοῦ σκοπίμου, τοῦ ἀνειλικρινοῦς, πού ὑπηρετεῖ μόνον τὴν ὑπὸ τοῦ λαοῦ καταδικασθεῖσαν ΕΔΑ, ἡ Κυβέρνησις εἶναι ἀφοσιωμένη εἰς τὸ ἔργον της καί ἐγκαινιάζει μίαν νέαν περίοδον ἐργασίας καὶ μόχθου, διά τό καλόν τοῦ τόπου. Ἡ ἐξόρμησις διὰ τό καλλίτερον μέλλον ἤρχισε. Ἂν ἄλλοι προσπαθοῦν νά προβάνουν ἐμπόδια καὶ νὰ κωλυσιεργήσουν, αὐτοὶ θά εἶναι θλιβεροὶ οὐραγοί, βραδυποροῦντες. Ὁ λαὸς μέ τὴν Κυβέρνησιν τῆς ἐμπιστοσύνης του σπεύδει, μέ πορείαν ταχείαν ππός τὴν οἰκονομικὴν ἀνάπτυξιν καί τὴν εὐημερίαν.

ΘΕΣΠΡΩΤΙΚΑ

ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΑΠΑΡΑΔΕΚΤΟΣ

Ἡ διακοπή παροχῆς ἠλεκτρικοῦ ρεύματος κατὰ μῆκος τῆς παραλίας καὶ δή ἐπί τῶν ἐγκαταστάσεων τοῦ ΕΟΤ ἀπὸ προχθὲς ἐπανελήφθη. Καί ὁ παραλιακὸς αὐτὸς τομεὺς ἐβυθίσθη καὶ πάλιν εἰς τὸ σκότος.

Τὸ ὅτι ἡ κατάστασις αὕτη προκαλεῖ τὴν δυσανασχέτησιν ὄχι μόνον εἰς τούς κατοίκους ἀλλὰ καί εἰς τοὺς διερχομένους εἶναι ἐκτὸς ἀμφισβητήσεως.

Δὲν γνωρίζομεν ἐάν τὰ αἴτια τῆς διακοπῆς τοῦ ρεύματος εἶναι τὰ αὐτὰ, δηλ. ἡ καθυστέρησις καταβολῆς παρά τοῦ ΕΟΤ εἰς τὴν ΔΕΗ τοῦ ἀντιτίμου τοῦ καταναλωθέντος ρεύματος. Ἐάν αὐτοί εἶναι οἱ λόγοι διατυπώνουμε ἀπό τῶν στηλῶν μας τὴν πικρίαν τῶν κατοίκων τῆς πόλεως διά τὴν εἰς ἀφάνταστον βαθμόν ἐπιδεικνυομένην ὑπό τῶν ὑπευθύνων τοῦ ΕΟΤ ἐπιπολαιότητα.

Νομίζομεν ὅτι τὸ ἀπαιτούμενον ποσὸν διά τό κατὰ μῆνα καταναλισκόμενον ρεῦμα, ἔναντι τῶν κολοσιαίων κονδυλίων ποὺ διαθέτει ὁ ΕΟΤ ἀνά τὴν χώρα εἶναι τόσον ἀσήμαντον, ὥστε ἡ μή καταβολὴ νά μή εἶναι δυνατόν νά ἀποδοθῆ εἰς πνεῦμα οἰκονομίας ἀλλά τουναντίον νά ἐνισχύει τὴν ἰδέαν τῆς ἐγκαταλήψεως τῆς πόλεώς μας.

Ἡ ἐνέργεια αὕτη εἶναι τελείως ἀπαράδεκτος, ὅπως ἀπαράδεκτος ἐπίσης εἶναι καὶ ἡ ἄλλη ἀπόφασις τοῦ ΕΟΤ νὰ σταματήση τὴν λειτουργίαν τοῦ ΞΕΝΙΑ κατά τοὺς μήνας ποὺ διακόπτονται τὰ δρομολόγια τῶν Πορθμείων τοῦ Ἐξωτερικοῦ.

ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΟΝ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΝ

Μὲ τὸ ἀνὰ χεῖρας φύλλον λήγει καὶ τὸ οἰκονομικὸ ἔτος 1961. Καὶ ἡ διατεθεῖσα πίστωσις τῶν 150 χιλ. ὡς πρώτη δόσις, διὰ τὴν θεμελίωσιν τοῦ Γυμνασίου τῆς πόλεώς μας μεταφέρεται εἰς τὸ 1962. Οἱ λόγοι καθυστερήσεως τοῦ ἔργου τούτου εἶναι ἡ μὴ ἐξεύρεσις οἰκοπέδου.

Πρὸ καιροῦ παρεσχέθη εἰς τόν κ. Γυμνασιάρχην ἡ πληροφορία ὅτι συντόμως θὰ ἐγένετο ἡ τελετὴ θεμελιώσεως τοῦ ναοῦ τῆς παιδείας. Δυστυχῶς παρὰ τὴν ἐκπνοὴν τῆς δοθείσης προθεσμίας ἡ θεμελίωσις δέν ἔγινε.

Αἰσθανόμεθα τὴν ἀνάγκην νὰ ἐπικαλεσθῶμεν ἐπί δειξιν, ἀπὸ τὴν νέαν σχολικὴν ἐφορίαν, ἔτι μεγαλυτέρου ἐνδιαφέροντος διὰ τὴν ἔναρξιν τοῦ ἔργου. Καὶ τοῦτο εἶναι ἀπαραίτητον ἐν ὄψει τῆς κατανομῆς ὑπὸ τοῦ ἁρμοδίου Ὑπουργείου τῶν πιστώσεων τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1962.

ΧΡΗΣΙΜΟΣ ΘΟΡΥΒΟΣ

Ἀσχολουμένη Ἀθηναϊκὴ ἐφημερίς μὲ τὴν δημιουργηθεῖσαν κατάστασιν εἰς μίαν ὁδικὴν ἀρτηρίαν τῶν Ἀθηνῶν, παραλληλίζει ταύτην μὲ τοὺς δρόμους χωριῶν τῆς Ἠπείρου.

Ἢ εἶναι ἀληθὲς ὅτι ἔχωμεν τὸ προβάδισμα ὅλων τῶν διαμερισμάτων τῆς χώρας, ὡς πρός τὴν κατάστασιν τῶν δρόμων ἤ ὅτι ἡ συνάδελφος θέλει νά ἐμφανίση τὴν κατάστασιν τῶν δρόμων μας εἰς βαθμὸν ἀσυγκρίτως ἐλεεινὸν διὰ νὰ προκαλέση τὴν ἀγανάκτησιν τῆς κοινῆς γνώμης.

Νὰ ξεκίνησε ὁ σχολιαστής ἀπὸ τὴν ἰδέαν νὰ κινήση τό ἐνδιαφέρον τῆς Κυβερνήσεως διὰ τὸν τόπον μας πολὺ ἀμφιβάλλομεν.

Πάντως ὅπως κι' ἄν ἔχει τὸ πρᾶγμα δημιουργεῖται ἕνας θόρυβος καί πάλιν γιὰ τό ὁδικὸν δίκτυον τῆς Ἠπείρου καί ἡ Κυβέρνησις πρέπει νά προσέξει κατά τὴν διάθεσιν τῶν πιστώσεων.

ΕΥΧΑΙ ΕΠΙ ΤΩ ΝΕΩ ΕΤΕΙ

Ο κ. Ν. ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ

Ἀπό τῶν στηλῶν τοῦ ἀγαπητοῦ «Θεσπρωτ. Βήματος» ἀπευθύνω πρός τούς ἀναγνώστας της καί τὸν Ἠπειρωτικὸν λαόν, γενικώτερον τάς πλέον ἐγκαρδίους εὐχάς μου ἐπὶ τῷ νέῳ ἔτει τὸ ὁποῖον εὔχομαι νά ὁλοκληρώση πᾶσαν οἰκογενειακὴν καὶ ἐθνικὴν εὐτυχίαν τὴν ὁποίαν τοὺς ἐστέρησεν ὁ ἀπέρχομενος χρόνος.

Εὔχομαι ὅπως, τὰ ὑπερπτάμενα καταθλιπτικῶς νέφη εἰς τὸν διεθνῆ ὁρίζοντα. πού δικαίως προκαλοῦν τὸ δέος καί τὴν ἀγωνίαν εἰς τὰς φοβισμένας ψυχάς τῶν λαῶν συντόμως διαλυθοῦν καὶ εἰς τὴν θέσιν των ροδίση τὸ ἐλπιδοφόρον, λυκαυγές τῆς εἰρηνικῆς, διαβιώσεως τῶν λαῶν ἐν δικαιοσύνη καί ἐλευθερία.

Διὰ τὴν πτωχὴν Ἑλλάδα τῆς ὁποίας ἡ κρίσιμος θέσις ὅπου συγκρούονται δύο κοσμοθεωρίαι καί συναντῶνται ἀντίθετα συμφέροντα τριῶν Ἠπείρων, εἶναι περισσότερον ἔκδηλος, εἴθε τό ἀρχόμενον νέον ἔτος ν' ἀποβῆ πρωτίστως ἔτος εἰρήνης, ἀνασυγκροτήσεως, προόδου καί ἱκανοποιήσεως τῶν ἐθνικῶν μας πόθων.

ΝΙΚΟΣ Β. ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ
Βουλευτής

Ο κ. ΣΤΡ. ΑΘΑΝΑΣΑΚΟΣ

Ἐπί τῶ Νέω ἔτι 1962 ἀπευθύνω πρὸς τούς ἀγαπητούς συμπατριώτας Θεσπρωτούς ὅπου καί ἄν εὑρίσκονται εἰς τὴν πατρίδα εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τῆς χώρας καί εἰς τὸ ἐξωτερικόν Θερμάς εὐχάς διὰ τὴν προσωπικήν καὶ τὴν οἰκογενειακὴν εὐτυχίαν.

Εὔχομαι ὅπως τὸ ἔτος 1962 ἀποβῆ διὰ τοὺς Θεσπρωτούς καὶ διά τήν Θεσπρωτίαν ἔτος προόδου καί εὐημερίας.

ΣΤΡ. ΑΘΑΝΑΣΑΚΟΣ

Ο κ. Ν. ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ

Ἀπὸ Ντιζελτόφ τῆς Γερμανίας ἀπευθύνω τὶς πιό θερμὲς εὐχὲς μου ἐπὶ τῶ Νέω ἔτει 1962 εἰς τοὺς ἀγαπητοὺς μου συγγενεῖς καὶ φίλους καὶ ὅλους τοὺς συγχωριανοὺς μου Ποποβῖτες εὐχόμενος ὅπως ὁ καινοὐργιος χρόνος τοὺς φέρει κάθε εὐτυχίαν καί χαράν.

Εὐάγγελος Ράπτης
ἐκ Ποπόβου

Η ΕΠΙΛΥΣΙΣ ΑΓΡΟΤΙΚΩΝ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΩΝ

Εἰς τὴν Γενικὴν Συνέλευσιν τῆς Πανελληνίου Συνομοσπονδίας Γεωργικῶν Συνεταιρισμῶν, ὁ Πρόεδρος αὐτῆς ἀνέφερεν ὅτι κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη ἐπελύθησαν πλεῖστα ζωτικά ζητήματα τῶν ἀγροτῶν. Ἰδιαιτέως ἐξῆρε τὴν καθιέρωσιν τῶν ἀγροτικῶν ἀσφαλίσεων.

Πράγματι κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη, ἐπί τῶν ἡμερῶν τῆς Κυβερνήσεως Καραμανλῆ, μέγας ἀριθμὸς προβλημάτων ἐκκρεμῶν ἀπὸ πολλοῦ χρόνου τῆς ἀγροτικῆς ταξεως, εὗρε τὴν ποθητικὴν λύσιν. Ἡ Θέσπισις τῶν ἀγροτικῶν ἀσφαλίσεων, ὑπῆρξεν ἀναμφισβητήτως ἱστορικός σταθμός μεγαλυτέρας ἀξίας κρὶ ἀπό ἐκεῖνον τῶν ἀπαλλοτριώσεων.

Ἡ διαπίστωσις πάντων αὐτῶν καὶ ἡ ἔκφρασις εὐγνωμοσύνης τῶν ἀγροτῶν διά τὰ ὑπὲρ αὐτῶν μέτρα, ἐγένοντο ἀπό τόν ἁρμοδιώτερον ἐκπρόσωπον των. Καί ἀποτελοῦν τὰ ἀνώτερω, τὴν καλυτέραν ἀπόδειξιν, διατί οἱ Ἕλληνες ἀγρόται εὑρίσκονται, ἀμετακινήτως, παρὰ τό πλευρὸν τοῦ εὐεργέτουτων καί ἐμπνευστοῦ τῆς φιλαγροτικῆς πολιτικῆς τῆς Κυβερνήσεως, τοῦ Πρωθυπουργοῦ κ. Κ. Καραμανλῆ.

ΑΥΞΗΣΙΣ ΕΙΣΟΔΗΜΑΤΟΣ

Ἐκ τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης, παρακολουθούσης ἐκ τοῦ σύνεγγυς πάντα τὰ ἀφορῶντα τοὺς ἀγρότας μας ζητήματα, ἀνεκοινώθη ὅτι ὁ γενικός δεῖκτης τῶν τιμῶν τῶν ἀπολαμβανομένων ὑπό τῶν ἀγροτῶν, κατὰ τὸν παρελθόντα Ὀκτώβριον, ἐν συγκρίσει μὲ τὸν αὐτὸν μῆνα τοῦ 1960 ἐσημείωσεν ἄνοδον κατὰ 3,60[ο, ὀφειλομένην εἰς ἄνοδον κατά 20[ο τοῦ μερικοῦ δείκτου τιμῶν τῶν προϊόντων ἐσωτερικῆς καταναλώσεως καὶ εἰς ἄνοδον τοῦ μερικοῦ δείκτου τῶν τιμῶν προϊόντων ἀξαγωγίμων κατὰ 10,40[ο.

Εἰς τὴν ἀπμῆν γλῶσσαν τὰ ἀνωτέρω σημαίνουν αὔξησιν τοῦ εἰσοδήματος τῶν ἀγροτῶν μας καί βελτίωσιν τοῦ ἐπιπέδου ζωῆς των. Καὶ ἀποτελοῦν ἀπόδειξιν τῆς πολυπλεύρου ἀποδοτικότητος τῆς φιλαγροτικῆς πολιτικῆς τῆς Κυβερνήσεως Καραμανλῆ.

Ἐλευθέρα ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου ἡ ἐγγραφὴ τῶν ἐνδιαφερομένων νὰ μεταβοῦν εἰς Γερμανίαν

ΑΘΗΝΑΙ Ἐγνωρίσθη ὅ ἀπό 1ης Ἰανουαρίου 1962 τά γραφεῖα εὑρέσεως ἐργασίας θά ἐγγράφουν ἐλεύθερως τούς ἐργάτας ἤ ἐργατρίας, αἱ ὁποῖαι ἐνδιαφέρονται νὰ μεταβοῦν εἰς δυτικήν Γερμανίαν.

Τό μέτρον ἐλήφθη πρὸς ἀποφυγήν παραπόνων καί συρροῆς ἐνδιαφερομένων. παραλλήλως δέ ἀκυροῦνται αἱ ἐγγραφαὶ τῶν ὑποψηφίων νά ἀποστολοῦνεἰς δυτικήΓερμανία ἐφ'ὅσον δέ ἔχουνἐκδοθῆ διαβατήρια. Ἀποκλείονται τῆς ἐγγραφῆς οἱ κάτω τῆς ἡλικίας 18 ἐτῶν ἀνήλικοι καὶ οἱ ἄνω τῶν 45 ἐτῶν ἐφ' ὅσον δὲν ὑπάρχει ὀνομαστική πρόσκλησις ὑπὸ τοῦ Γερμανοῦ ἐργοδότου. Ἐπίσης ἀποκλείονται οἱ ἐπανερχομένοι ἐκ δυτικῆς Γερμανίας, ἐφ' ὅσον ἡ σύμβασις των ἐλύθη ὑπαιτίοτι των.

Διὰ τοὺς ἡλικίας 16—18 ἐτῶν ἐπιτρέπεται ἡ ἐγγραφὴ εἰς τοὺς σχετικοὺς καταλόγους. ἐφ' ὅσον συνοδεύονται ὑπὸ τῶν γονέων ἤ μεγαλυτέρων ἀδελφῶν των μετά τῶν ὁποίων πρόκειται νὰ ἐργασθοῦν εἰς τὴν ἰδίαν ἐπιχείρησιν.

Διὰ τὸν ἐφοδιασμόν ἐγγραφέντων μέ διαβατήρια καὶ τὴν ἀποστολὴν των εἰς Γερμανίαν τηρεῖται ἡ σειρά ἐγγραφῆς των εἰς τοὺς καταλόγους τῶν γραφείων εὑρέσεων ἐργασίας ἡ δέ σχετική προπαρασκεσκευή (ὑπογραφή, συμβολαίων, ἐκδοσις διαβατηρίων κλπ), θὰ γίνεται κατὰ τό δυνατὸν πληρέστερον πρὸς τόν Χρόνον ἀναχωρήσεως των ὥστε νὰ μὴ δημιουργοῦνται ζητήματα ἐκ τῆς ἀναμονῆς πρὸς ἀποστολὴν των εἰς Γερμανίαν. Τὰ σχετικὰ ἔγγραφα πρός τοὺς ἐνδιαφερομένους θὰ χορηγοῦνται μόνον ἀπὸ τὰς ἁρμοδίας ὑπηρεσίας.

ΑΠ' ΤΗ ΛΑΟΓΡΑΦΙΑ ΜΑΣ

ΚΑΘΕ ΠΑΡΟΙΜΙΑ ΚΑΙ ΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ

ΤΟΥ κ. Κ. ΑΘ. ΜΙΧΑΗΛΙΔΗ

Τὸν παλιό καιρὸ ποὺ ζοῦσε ὁ σοφός Σολομών, μόλις ἔρθασε τό παιδί του σέ νόμιμη ἡλικία, τὸν ἔστειλε στὰ ξένα γιὰ νά δεῖ πῶς θὰ τά βόλευε καί νὰ τό δοκιμάσει ἔτσι ἄν ἦταν ἔξυπνο καὶ σοφὸ σάν πῶς ἦταν—καί τόν ἔλεγε κι' ὁ κόσμος—κι' αὐτός ὁ ἴδιος.

Τά κακά τά στόματα λένε πὼς τόν ἔδιωξε γιατί τὸν εἶχεν ἐμπόδιο στούς ἔρωτές του καὶ στίς ἀγάπες του μέ τὴ Σουλαμίτιδα. Ἀλλὰ τί σοῦ κάνει ὁ κοσμάκης. Κόσμος εἶναι κι' ἄς λέει.

Τό παιδί του λοιπὸν φεύγοντας ὕστερ' ἀπὸ πολλές περιπλανήσεις ξέπεσε σ' ἕναν τόπο μακρινό σ' ἕνα τσομπάνο πού τὸν καλοδέχθηκε καί τὸν περιποιήθηκε μὲ τὸ παραπάνω.

Ἐπειδὴ τοὺκαν' ἐντύπωση ἡ καλοσύνη τοῦ τσομπάνου, ἀποφάσισε νὰ μείνει μαζί του. Καί τοῦ λέει «Καλὲ μου ἄνθρωπε, δέ μέ κρατᾶς κι' ἐμένα κοντάσου νὰ σέ βοηθάω στὸ σκάρο, στή γέννα, στ' ἄρμεγμα, στόν κοῦρο ὄντως εἶναι ὁ καιρός τους καί δὲν θέλω τίποτε ἄλλο παρὰ νὰ μέ θρέφεις, νὰ μὲ ντύσεις καὶ νὰ μέ ποδέσεις». Τοῦ καλάρεσε τοῦ τσομπάνου ἡ πρόταση καὶ τὸν κράτησε. Σ' αὐτό τό διάστημα ὡς τόσο ὁ πατέρας του εἶχε χάσει τὰ ἴχνη του. Καί μετάνοιωσε πού εἶχε διώξει τὸ παιδί του.

Σοφίσθηκε λοιπόν σὰ σοφός πού ἦταν ν' ἁρματώσει ἕνα καράβι νά τό γεμίσει διαμαντικὰ καί τζοβαϊρικὰ καί νὰ τὸ στεῖλει σ' ὅλα τά λιμάνια τοῦ κόσμου κι' ὅπου πήγαινε τὸ καράβι εἶχε δώσει διαταγή νά διαλαλήσουν πὼς ὁποιος μποροῦσε νά ξετιμώσει τὰ διαμαντικὰ καὶ τά τζοβαϊρικά πού εἶχε τὸ καράβι, νά πάρει τὰ μισά δικά του.

Ἐλπιζεν ἔτσι ὁ σοφὸς Σολομὼν πὼς μόναχα ἕνας σοφὸς ἢ τὸ παιδί του σὰν παιδί σοφοῦ πού ἦταν, θά μποροῦσε νὰ ξετιμώσει τὰ διαμαντικὰ καὶ τὰ πολύτιμα πετράδια τοῦ καραβιοῦ ἢ νά δώσει τὴν πρεπούμενη ἀπάντηση καί μὲ τόν τρόπον αὐτὸν νά βρεῖ τό παιδί του.

Πραγματικὰ κανένας ὅπου

Ἀναμνήσεις ἀπὸ τὰ Χριστούγεννα τοῦ 1940 καί ἀπὸ τὴν πρωτοχρονιὰ τοῦ 1941

ΥΠΟ κ. Κ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΔΗΜΟΛΟΥ

Ἄς πέρασαν εἴκοσι χρόνια ἀπὸ τότε. Ἄς μεσολάβησαν πολλά καί δυσάρεστα γεγονότα. Ἄς λένε ὅτι τὰ περασμένα ξεχνιοῦνται «περασμένα ξεχασμένα». Κάθε χρόνο τέτοια ἐποχή καί τέτοιες ἡμέρες γυρίζει ὁ νοῦς μου καὶ ὁ νοῦς ὅλων πίσω, ξεδιπλώνουμε τίς ψυχικές πτυχές καί φυλλομετροῦμε τό βιβλίο τοῆ ζωῆς ρίχνοντας μιά γρήγορη ματιά στὰ γράμματα ποὺ ἐχουν γράψει αὐτομάτως οἱ διάφορες περιστάσεις τῆς ζωῆς μας. Αὐτό εἶναι τὸ ὑποσυνείδητο τοῦ ἀνθρῶπου εἰς νὸ ὁποῖον ὑπάρχουν ὅλες οἱ εἰκόνες τῆς ζωῆς δυσάρεστες καὶ εὐχάριστες, Ἱστορικῶν καὶ Πολιτιστικῶν γεγονότων, Ἐθνικῆς ἤ Οἰκογενειακῆς.

Κάθε χρόνο τὰ Χριστούγεννα θυμοῦμαι. Τὰ Χαιστοὺ γεννα καί τὴν Πρωτοχρονιά τοῦ 1940-41.

Καί κάθε τόσο τὰ φύλλα ἐκείνου τοῦ βιβλίου πού λέγεται ὑποσυνείδητο ἀνακατώνωνται γιά κάθε περίπτωσι τῆς ζωῆς μου πού ἔχει σχέσι μὲ ἕνα γεγονὸς ποὺ συμβαίνει τώρα.

Αὐτό γίνεται σ' ὅλους μας καί πρὲπει νά γίνεται διότι οἱ πράξεις τοῦ παρελθόντος εἶναί ὁ μεγαλύτερος καὶ καλύτερος δάσκαλος τοῦ ἀνθρώπου διότι τό παρελθὸν θά μᾶς διδάξη γιά τό μέλλον καί θὰ μπορέση νά κατευθύνη τίς πράξεις του γιὰ τὴν ζωή του προγραμματίζοντάς την σύμφωνα μέ τό συμφέρον τοῦ Ἔθνους του, ἄν ἡ περίπτωσις εἶναι Ἐθνικῆς φύσεως ἤ σύμφωνα μὲ τὸ συμφέρον τοῦ ἀτόμου του καί τῆς οἰκογενείας του ἄν ἡ περίπτωσι εἶναι πολιτιστικῆς φύσεως.

Ἡ ζωὴ ποὺ ἀναμημνήσ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 2αν ΣΕΛΙΔΑ

ΑΠ' ΟΣΑ ΒΛΕΠΩ, ΑΚΟΥΩ, ΔΙΑΒΑΖΩ

Από τά φυλλοκάρδια μου ἀπευθύνω στούς ἀναγνώστας μου χρόνια πολλὰ, καλὰ καί εὐτυχισμένα.

Δέν εἶναι ἡ εὐχή μου, εὐχή ἀπό τὰ βάθη τῶν αἰώνων. Εἶναι ἀπό τά κατά βαθα τῆς καρδιᾶς μου, εἰλικρινής καὶ ἀνεπιτήδευτη.

✵

Θά διαβάσατε κι' ἐσεῖς τό τραγικό δράμα δύο νεονύμφων τήν πρώτην νύχτα τοῦ γάμου των.

Ἀπό κακή λειτουργία τῆς σόμπας πετρελαίου οἱ ἄμοιροι νέοι βρέθηκαν ὁ ἕνας νεκρός, ἡ νύφη, κι' ὁ ἄλλος ἀναίσθητος σέ μεγάλο κίνδυνο.

Αὐτά εἶναι τά δράματα τῆς ζωῆς. Ἐκεῖ πού ἔκαμαν ὄνειρα γιά τό μέλλον τους, ἡ φθονερὴ μοῖρα τοὺς ἔκοψε τό νῆμα τῆς ζωῆς.

✵

Βλέπετε μ' ἕνα μεροκάματο ἡ παγίδα τοῦ θανάτου στήν Ἐθνική ἀρτηρία ἀπέναντι στό ΜΟΤΕΛ ἐξαφανίσθηκε.

Ὅλα γίνονται, ὅταν ὑπάρχει θέλησις καὶ προσοχή. Καὶ ἕνα ἀκόμα. Κάθε ὑπόδειξιν τοῦ Τύπου νὰ τήν προσέχουν οἱ ἁρμόδιοι καί νά ἐπιλαμβάνονται τήν ἐπίλυσιν.

Δέν χάνει ποτέ κανεὶς τό κῦρος του ὅταν ἐφαρμόζει μίαν ὑπόδειξιν τοῦ Τύπου. Διότι μόνον ὁ Θεὸς τὰ βλέπει ὅλα καί δέν κάμει λάθη Ὅπως καί οἱ ἄνθρωποι πού δέν ἐργάζονται.

✵

Νά τό κρύψουμε μέσα μας καί νά μή ποῦμε τίποτε, οὔτε στόν ἑαυτό μας γιά τήν καλοκαιρία τοῦ Δεκέμβρη. Ἄς εὐχηθοῦμε νά περάσῃ ἔτσι καὶ ὁ Γενάρης, γιὰ νά βοηθήσῃ λίγο τήν κτηνοτροφία πού ὑποφέρει ἐφέτος καὶ τήν συλλογὴ τῆς ἐλαιοσοδείας πού εἶναι πολὺ καλή.

✵

Σήμερα θὰ 'χωμε τὸ κατ' ἔτος ἔθιμον. Τὸ κόψιμο τῆς Βασιλόπιττας στὸ Γενικόν Νοσοκομεῖον Φιλιατῶν στίς 12 ἡ ὥρα, στὶς 12,30 στήν ἕδρα τοῦ 628 Τ.Π. καί στίς 17.30 εἰς τήν Διοίκησιν Βασ. Χωρ) κῆς.

Εἰς τάς 2 ἀρξαμένου μηνὸς θά ἐχωμε τήν πίττα στόν Οἶκον Εὐγερίας, Σ' αὐτὴ τήν γιόρτὴ τῆς πίττας θὰ βρεθοῦμε ἀνάμεσα στοὺς ἀνθρώπους πού προχωροῦν στὴν ἐγγαταληψιν τῆς πρόσκαιρης ζωῆς.

Θά μᾶς κάμει τόπεριβάλλον αὐτό νὰ θυμηθοῦμε τήν ματαιότητα καὶ νά σκεφθοῦμε καί ὀλίγον τήν ψυχὴν μας.

✵

Ἡ πίττα τῆς νεότητος ἀπ' ἐκεῖ πού ἀρχίζει ἡ ζωὴ καὶ καλλιεργοῦνται τά ὄνειρα δέν ξεύρω πότε ἔγινε ἤ πότε θὰ γίνῃ. Ὕστερα ἀπό τὸ κόψιμο τῆς πίττας στόν οἶκον Εὐγηρίας πολύ θάθελα νὰ ἔχει γίνῃ, γιὰ νὰ μή ἰδῶ τὴν ἀντίθεσιν πού εἶναι ἐπόμενον νὰ προκαλέσῃ μέσα μου ἕνα φλέγμα.

Ἀλλά ἄς ἀφίσωμε τὶς πικρὸχολες σκέψεις καὶ ἄς ὁπλισθῶμεν μέ αἰσιοδοξίαν γιὰ τό μέλλον τό ὁποῖον θ' ἀτενίσωμεν ἀπό σήμερον μέ τὴν ἀνατολὴν τοῦ 1962.

Χρόνια πολλά καὶ καλά.

Ο ΦΑΚΟΣ

Ξέναι Δημοσιεύσεις

Ὑπὸ τοῦ Εὐαγγελικοῦ Ἱεροκήρυκος
κ. ΣΠΥΡΟΥ ΖΩΔΙΑΤΗ

ΕΤΟΙΜΑΣΘΗΤΕ

Τὸ Κήρυγμα τῆς Κυριακῆς

Μπροστὰ μας προβάλλει ἕνας καινούργιος χρόνος. Τὸ τί θά μᾶς, παρουσιάσῃ εἶναι σ' ὅλους μας τελεὶως ἄγνωστο. Θὰ ζήσουμε, θά πεθάνουμε; Ποιός τὸ ξεύρει; Θὰ ἐκραγῆ πόλεμος ἤ θά ἐπικρατήσῃ ἡ ταραγμένη εἰρήνη μας;

Χρειαζόμεθα κάποι προβολέα γιά νά φωτίσῃ κάπως τό σκοτεινιασμένο μέλλον μας. Ἡ ἀβεβαιότης τοῦ μέλλοντός μας ἔχει ταράξει σοβαρὰ τὰ νερά τοῦ παρόντος, Ἡ σημερινή μας ἡσυχία θολώνεται μέ ρήν πιθανότητα τῆς ἀνησυχίας τῆς αὔριον. Πρόσεξε. Ἔχω κάτ' νὰ σοῦ πῶ γιά τὸ μέλλον ποὺ ὀ' ἐνδιαφέρει. Δὲν εἶναι ὁλότελα ἄγνωστο τὸ μέλλον. Τό ξέρει ὁ Θεός κι' ἐπειδή ἡμεῖς οἱ ἄνθρωποι ἀδυνατοῦμε μὲ τή σοφία μας νὰ τό ἀνακολύψουμε, μᾶς τό ἀπεκάλυψε ὁ Θεός.

Ὁ Θεὸς ἔκαμε ὅ,τι ἐπιβάλλεται γιὰ μᾶς στὸν κόσμο αὐτό, Μᾶς ἐδημιούργησε. Μᾶς ἔκαμε εὐτυχισμένους. Ἡ εὐτυχία μας ὅμως ἐξηρτᾶτο ἀπὸ τήν πρός Αὐτὸν ὑπακοήν μας. Τὸν παρῆκούσαμε. Ἐπέσαμε. Ἀπό ποιδιά Του ἔγινομε παιδιά τοῦ διαβόλου. Δέν φταίει ὁ Θεός. Φταῖμε ἐμεῖς. Δέν μᾶς ἄφησε ὅμως στήν τύχη μας ὁ Θεός. Μᾶς λυπήθηκε. Κατέβηκε στή γῆ γιὰ νὰ μᾶς τό ἀποδείξῃ. Κατέβηκε ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ Δευτέρου Προσώπου τῆς Ἁγίας Τριάδος, τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Αὐτή ἦταν ἡ πρώτη ἔλευσις τοῦ Χριστοῦ στή γῆ. Ὑπάρχουν ὅμως καὶ ἄλλες δυό.

Πολύ ὡραῖα μᾶς τίς περιγράφει τίς τρεῖς ἐλεύσεις τοῦ Χριστοῦ στὸν κόσμο ὁ Ἅγιος Βερνάρδος. Λέγει: «Κατά τὴν πρώτην Του ἔλευσιν ὁ Ἰησοῦς Χριστός ἔρχεται ἐν σαρκί καί ἐν ἀδυναμία. Κατά λήν δευτέραν Του ἔρχεται ἐν δοξῃ καὶ μεγαλειότητι. Κατὰ τὴν πρώτην Τὸν εἶδαν πάνω στὴ γῆ καί ὡμίλησε μέ τούς ἀνθρώπους. Κατὰ τήν τελευταίαν Του, κάθε σάρξ θὰ ἰδῇ τὴν σωτηρ αν τοῦ Θεοῦ. Αὐταί αἱ δύο ἐλεύσεις ἔχουν ἐξωτερικὴν ἐμφάνισιν. Ἀλλ' ἡ δευτέρα ἡ ὁποία εὑρίσκεται μεταξύ τῶν ἄλλων δύο, δέν εἶναι τοιαύτη - εἶναι κεκρυμμένη- οἱ ἐκλεκοὶ τὴν βλέπουν μέσα τους. Μέσω τῆς ἐλεύσεως αὐτῆς οἱ ἅγιοι μεταφέρονται ἀπό τὴν πρώτην εἰς τήν τρίτην ἀπό τήν ἀπολύτρωσιν εἰς τήν ζωήν, διότι ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς θὰ εἶναι ἡ ζωή καί ἡ δόξα μας καθ' ὅλην τήν αἰωνιότητα».

Τρεῖς ἐπισκέψεις κάμνει ὁ Χριστός στὸν ἄνθρωπο. Τήν πρώτη Του ἐπίσκεψι ἄρχισε τά Χριστούγεννα καὶ ἐτερμάτισε μὲ τὴν ἀνάληψί Του στὸν Οὐρανὸ ἀπ' ὅπου καί ἦλθε. Τήν ἔλευσί Του αὐτή τήν προαναγγειλαν πολλοὶ προφῆται ἑκατοντάδες χρόνια προτοῦ πραγματοποιηθῆ. Ἦλθε ἀκριβῶς ὅπως εἶχε προαναγγελθῆ. Ξῶ δεψε ἀνάμεσά μας 33 χρόνια ὡς ὁ φίλος τοῦ πτωχοῦ, ἡ παρηγοριά τοῦ λυπημένου καὶ ὁ προστάτης τῶν ἀδυνάτων. Ἔφαγε μὲ τοὺς ἁμαρτωλοὺς καί ἀπέθανε γι' αὐτοὺς.

Πάει ἡ πρώτη αὐτή ἐπίσκεψις. Ἱστορία εἶναι τώρα, ἀλλά σωτήριος ἱστορία. Χωρὶς αὐτήν τὸ μέλλον θὰ ἦταν ὁλοσκότεινο καὶ ἄπελπι. Ἐπειδὴ ὁ Χριστός ἔκαμε τὴν πρώτη Του αὐτή ἐπίσκεψι ἐκπληρώνοντας κάθε σχετικὴ προφητεία, γι' αὐτὸ μποροῦσε ἀπόλυτα νὰ πιστεύσουμε γιά τήν δυνατότητα τῶν δύο ἄλλων ἐπισκέψεών Του

Ἄς πηδήσουμε στήν τελευταία Του ἔλευσι πού ὅλα δείχνουν πώς πλησιάζει. Ὅπως ἡ πρώτη ἐπρόκαλεσε χαρὰ γιά μερικούς καί τρόμο γι' ἄλλους, ὅπως ὁ Ἡρώδης, ἔτσι καὶ ἡ τελεταία Του. Κατά τὴν πρώτην Του ἔλευσιν ἦλθε ὡς Ἀμνός πού ἐσφάγη γιὰ νὰ ἐξιλεασθοῦν αἱ ἁμαρτίαι μας. Κατά τήν τελευταίαν Του ὅμως θὰ ἔλθῃ ὡς Λέων προστασίας μὲν γιά κείνους πού εἶναι δικοί Του, ἀλλ' αἰωνίας κατασπαράξεως γιά κείνους πού δὲν μετενόησαν. Ἀπὸ σωτήρ πού ἦλθε καί ἔγινε κατά τήν πρώτην ἔλευσὶν Του, θὰ γίνῃ κριτής κατὰ τήν τελευταίαν Του.

Εὐχάριστο γεγονός θά εἶναι ἡ τελευταία ἔλευσις τοῦ Χριστοῦ γιά κείνους πού Τὸν περιμένουν, ἀλλά τρομερό γιά τούς ἀνέτοιμους. Τὼρα ὁ ἄνθρωπας θριαμβευτή θεωρεῖ τόν ἑαυτό του ἀπορρίπτοντας τότ Χριστὸν, ἀλλά τότε θ' ἀλλάξουν οἱ ὅροι. Ὁ ἀνθρωπος θρίαμβος θ' ἀντικατασταθῆ μὲ τόν Θεῖον θρίαμβον καί τῆν ἀνθρώπινη τραγωδία.

Ποιὰ ὅμως εἶναι ἡ μεσαία ἔλευσις τοῦ Χριστοῦ πού ἐδῶ τὴν ὠνομάσαμε δευτέρα; Εἶναι ἡ ἀόρατη ἔλευσις τοῦ Χριστοῦ ὡς τοῦ Αἰνίου Θεοῦ, ἄϋλου καί ἀπεριορίστου στήν καρδιά τοῦ ἀνθρώπου.

Ὁ Θεὸς ἀπεφάσισε μόνος Του νὰ ἔλθῃ τήν πρώτη φορά καί θ' ἀποφασίσῃ νὰ ξαναέλθῃ καί τήν τάλευταίαν. Μ' αὐτές τὶς ἐπισκέψεις Του πανέρωσε τήν παντοδυναμίαν Του. Ἦλθε καί θὰ ἔλθῃ μᾶς ἀρέσει ἤ ὄχι. Ἀλλ' ἡ δευτέρα ἔλευσίς Του στήν ἀνθρώπινη καρδιά διαφέρει. Δέν μας τὴν ἐπιβάλλει. Δέν ἐξασκεῖ ὁ Χριστὸς τήν παντοδυναμίαν Του νά μᾶς ἐπιβάλῃ τὴν εἴσοδος Τοῦ στήν καρδιὰ μας γιά νὰ μὰς δώσῃ τὸ προνόμιον τῆς ἐξασκήσεως τῆς ἐλευθερία, μας ἐκλογῆς. Ἀπὸ τήν δευτέραν αὐτήν ἐπίσκεψιν πσύ θέλει νὰ σοῦ κάμῃ ὁ Χριστὸς βασιζομένη στὴν πρώτην Του θά ἐξαρτηθῆ ἄν ἡ τελευταία Του θὰ εἶναι ἐπίσκεψις χαρᾶς ἤ τρόμου. Ἄκουσε τὸν Ἰωάννη τὸν Βαπτιστή. Ἔχει μιὰ συμβουλή νὰ σοῦ δώσῃ ἐνῶ μπαίνῃς στὸν καινούργιο χρόνο: «Ἑτοιμάσατε τὴν ὁδὸν τοῦ Κυρίου». Ἄνοιξε τὴ θύρα τῆς καρδιᾶς σου γιὰ νὰ μπῇ ὁ Χριστὸς νὰ σέ σώσῃ καί νὰ γίνῃ Κύριος τῆς ζωῆς σου. Τότι καί ὁ θάνατός σου θά εἶναι θρίαμβος καί ὁ ἐρχόμενος Χριστός θά εἶναι ὄχι ἐκεῖνος πού θὰ σέ τιμωρήσῃ, ἀλλ' ἐκεῖνος πού θά σὲ ἀμείψῃ. Μὴν Τὸν συναντήσῃς ἀπροετοίμαστος.

Σπῦρος ΖΩΔΙΑΤΗΣ

Ὁ ἐπιθυμῶν νά λάβῃ ἕνα τεῦχος μέ τὴν σειράν τῶν τῶν ἄρθρων **«Τὸ Κήρυγμα τῆς Κυριακῆς»** ὁλοκλήρου τοῦ προηγουμένου μηνός, ὡς καί τό Κατὰ Ἰωάννην Εὐαγγέλιον εἰς ἁπλουστευμένην με τάφρασιν τοῦ Καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀρχ. Ν. Βάμβα, ἄς μᾶς γράψῃ εἰς τὴν διεύθυνσιν: Δημοσιεύσεις « Ὁ Σπορεύς» Γραμματοθυρὶς 387 ΑΘΗΝΑΙ

Ἐπί τῆ ἀνατολῆ τοῦ νέου ἔτους 1962 ὁ Νομάρχης πρός τόν Θεσπρωτικόν Λαόν

Ἐπί τῆ ἀνατολῆ τοῦ Νέου Ἔτους 1962, ἀπευθύνομαι πρὸς ὅλους ὑμᾶς εὐχόμενος ἐκ βάθους καρδίας ὑγείαν, χαράν καί πᾶσαν οἰκογενειακήν εὐτυχίαν.

Εὔχομαι ὅπως τό 1962 ἀποτελέσῃ σταθερόν καί μεγάλο βῆμα εἰς ὅ,τι ἀφορᾶ τὴν ἐκτέλεσιν ἔργων ζωτικῆς σημασίας διὰ τὴν εὐημερίαν καί τήν πρόοδον ὁλοκλήρου τοῦ Νομοῦ.

Ἡ ἀμέριστος καὶ στοργικὴ Κρατική συμπαράστασι καθώς καὶ τὸ φρόνημα ὑμῶν, ἡ προσήλωσις πρὸς τά Ἐθνικὰ Ἰδανικά καί ἡ ἀκατάπαυστος ἐργασία σας, ἀποτελοῦν τήν καλυτέραν ἐγγύησιν δι' ἕν εὐτυχέστερον καὶ καλύτερον μέλλον.

Ἔχοντες βαθεῖαν συνείδησιν τῆς σημασίας τὴν ὁποίαν ἔχει ἡ θέλησις καί ἡ ἐνεργός συμβολή ἑκάστου διά τήν εὐτυχίαν καὶ εὐδαιμονίαν τοῦ τόπου, ἄς προχωρήσωμεν ὁραματιζόμενοι τό μεγαλεῖον τῆς Πατρίδος.

Ἐπίσης, ἀπευθύνω θερμάς καί ἐγκαρδίους εὐχάς πρός τά ἐν τῆ ξένη εὑρισκόμενα τέκνα τῆς εὐάνδρου Θεσπρωτίας τῶν ὁποίων ἡ παντοιοτρόπως ἐκδηλουμένη ἀγάπη καί ἀφοσίωσις πρός τήν γενέτειραν συγκινεῖ τόσο πολύ τάς ψυχὰς ὅλων μας.

Ὁ Νομάρχης Θεσπρωτίας

ΗΛΙΑΣ ΤΣΙΡΚΙΝΙΔΗΣ

ΚΑΘΕ ΠΑΡΟΙΜΙΑ ΚΑΙ ΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚ ΤΗΣ 1ης ΣΕΛΙΔΟΣ

κι' ἄν πῆγε τό καράβι δέν μπόρεσε νὰ ἐκτιμήσῃ τὸ φορτίο του. Στά τελευταῖα ξέπεσε τό καράβι καὶ στὸ λιμάνι πού κοντὰ ἐκεῖ ἦταν καί ὁ τσομπάνος μέ τό παιδί τοῦ σοφοῦ Σολομώντα. Ὁ τσομπάνος μάλιστα ἔτυχε νά βρίσκεται στὸ σκάλωμα τήν ὥρα πού ἦλθε τὸ καράβι. Ἄκουσε καὶ τὸ διαλαλητή τί ἔλεγε καὶ τί ἤθελε καὶ γύρισε στὴ στάνη του σκεφτικὸς καί περίλυπος γιατί κα-λάβαινε πὼς δὲν μποροῦσε μὲ κανένα τρόπο νά κερδίσει τοῦ καπετάνιου τό διαλάλημα.

Καὶ σάν καληνώρισε μὲ τό παιδὶ τοῦ σοφοῦ Σολομώντα τοῦ εἶπε τὶ καί πῶς. Γέλασε αὐτός.—Γιατί γελᾶς, τοῦ λέει, τόχεις γιὰ μικρὸ.—Νὰ σοῦ πῶ ἐγώ, τοῦ εἶπεν, αὐτὸς τὸ μυστικὸ γιὰ νὰ κερδίσεις τά διαμάντια καὶ τ' ἄλλα τζοβαῖρικά τοῦ καραβιοῦ. Καί τοῦ εἶπε τὶ θάλεγε στόν καπετάνιο σάν θὰ ξαναπήγαινε κάτου καὶ θά ζητοῦσε νὰ ξετιμώσει τὸ φορτίο τοῦ καραβιοῦ.

Ἔτσι ὁ τσομπάνος κατέβηκε στό σκάλωμα, πῆγε στὸ καράβι, βρῆκε τὸν καπετάνιο καί τοῦ εἶπε πὼς ἤθελε νά ἐκτιμήσει κι' αὐτὸς τό φορτίο του. Τὸ ἐπιθεωρεῖ λοιπόν ἤ κάνει πὼς τό ἐπιθεωρεῖ μὲ μεγάλη προσοχή κι' ἔπειτα γυρίζοντας στὸν καπετάνιο τοῦ λέει:

Καπετάνιο μου **ἄν βρέξει ὁ Ἀπρίλης δώδεκα κι' ὁ Μάης κάνα δύο, ἀξίζει τὸ καράβι σου μ' ὅλο σου τό φορτίο.**

Δηλαδή ἄν ἐπιτύχει ἡ γεωργία σ' ὅλον τόν κόσμο γιά καλά, καὶ θά πετύχει μόνο μὲ τὸν εὐναϊκὸ καιρὸ τοῦ Ἀπριλομάη, τότε μοναχά μὲ τὴν παραγωγὴν αὐτὴν τὴν πλούσια μπορεῖ νά ξεπληρωθεῖ ἤ νά ἰσοζυγίσει τὸ φορτίο του.

Ἡ ἀπάντησις αὐτὴ ἔκαν' ἐντύπωση στὸν καπετάνιο καὶ ὁποψιάστηκε πὼς ὁ τσομπάνος δὲν τὴν εἶπεν ἀπὸ λόγου του παρὰ πὼς ἦταν ὁρμηνεμένος ἀπ' ἄλλον. Τὸν ζόρισε λοιπόν τόσο πού στὸ τέλος ὁ τσομπάνος τοῦ εἶπε τὴν πᾶσαν ἀλήθεια,

Κι' ἔτσι βρέθηκε τό παιδὶ τοῦ σοφοῦ Σολομώντα. Καὶ τοῦ ἔδωσαν τοῦ τσομπάνου φευγοντας τόσα ὅσα οὔτε στ' ὄνειρό του δέν εἶχε δεῖ. Καί γύρισεν στό σοφό Σολομώντα κι' ἔζησαν αὐτοί καλὰ κι' ἐμεῖς... ὅπως μᾶς βλέπετε.

Κώστας Ἀθ. Μιχαηλίδης

ΕΙΣ "ΚΟΚΟΡΟΜΑΧΙΑΝ,,

ΠΕΤΕΙΝΟΣ ΕΠΕΤΕΘΗ ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΔΙΑΙΤΗΤΟΥ ΚΑΙ ΤΟΝ ΕΦΟΝΕΥΣΕ

● Εἰς Νοτίους Φιλιππίνας Μάλινα 25 Δ)βρίου Ρῶϋτερ.

Ἐκ τῆς ἀστυνομίας ἀνεκοινώθη ὅτιμαχητὴς πετεινὸς κατὰ τήν διάρκειαν «Κοκορομαχίας» ἐπετέθη ἐναντίον διαιτητοῦ τὸν ὁποῖον καὶ ἐφόνευσε. Τὸ ἐπεισόδειον ἐσημειώθη εἰς τάς Νοτίους Φιλιππίνας.

ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ ΔΙΑ ΣΧΟΛΗΝ ΥΠΑΞΙΩΜΑΤΙΚΩΝ

Τήν 5ην Φεβρουαρίου θὰ διεξαχθῆ εἰς τήν ἕδραν τῆς 8ης μεραρχίας διαγωνισμὸς διά τήν εἰσαγωγὴν ὑποκηφίων εἰς τήν σχολήν μονίμων ὑπαξιωματικῶν, ἐκ τῶν Νομῶν Ἄρτης, Λευκάδος, Πρεβέζης, Ἰωαννίνων, Θεσπρωτίας καί Κερκύρας. Τὰ δικαιολογητικά δέον νά ὑποβληθοῦν εἰς τήν μεραρχίαν τὸ βραδύτερον μέχρι τῆς 15ης Ἰανουαρίου. Λεπτομερεῖας δύνανται οἱ βουλόμενοι νὰ ζητήσουν ἀπὸ ὅλας τάς στρατιωτικάς, δημοτικὰς κ. λ. π. ἀρχάς.

«ΜΠΟΥΜΠΟΥΚΙΑ»

Μέ τὸν παραπάνω τίτλο «Μπουμπούκια» ἐκυκλοφόρησε συλλογὴ ποιημάτων τοῦ ΣΠΥΡΟΥ ΜΟΥΣΕΛΙΜΗ καί πωλεῖται ἀντί δραχμῶν 10 ἀπό τὰ βιβλιοπωλεῖα Ἰωαννίνων, Θεσπρωτίας καί ἀπό τόν ἴδιον στὴν Παραμυθιά.

Ἀναμνήσεις ἀπὸ τά Χριστούγεννα καὶ τὴν Πρωτοχρονιὰ τοῦ 1940-1941

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚ ΤΗΣ 1ης ΣΕΛΙΔΟΣ

κομαι καὶ πού αὐτή μοῦ ταράσσει ὅλο τό ὑποσυνείδητο καὶ πού μοῦ δημιουργεῖ ἕνα σωρὸ συναισθήματα Ἐθνικὰ καί Οἰκογενειακὰ εἶναι ἡ ζωὴ τοῦ Ἑλληνο — Ἰταλικοῦ πολέμου καὶ συγκεκριμένα οἱ ἀναμνήσεις, τῶν Χριστουγέννων καί τῆς Πρωτοχρονιᾶς.—

Δεκέμβρης! Ἡ μάχη στὸ Ὀρεινο—Σηρόβαλτο—χωριὰ τοῦ Πωγωνίου—καί στό ὕψωμα 666 ἔδινε καὶ ἔπαιρνε. Ἡ ἀντίστασις τοῦ ἐχθροῦ ἰσχυροτάτη.

Τὰ ἐχθρικά ὀχυρά στὸ ὕψωμα ἦταν γραμμὴ Μαζινώ. Οἱ ὀβίδες τῶν Ἰταλῶν ἔρχονταν βροχὴ καὶ ἐπάνω μας τά ἀεροπλάνα τους ἐσκέπαζαν τόν οὐρανὸ μὲ τὰ φτερά τους, ἐν ἀντιθέσει μέ μᾶς πού δέν βλέπαμε στήν ἀρχή κανένα δικό μας ἀλλά ὅταν περνοῦσε κανένα Ἰταλικό χαμηλά καί δέν ἔρριχνε καμμιά...γουρούνα—ὅπως τίς λέγαμε—φώναζαν οἱ συνατιῶτες ἀπὸ τὰ πρόχειρα χαρακώματα «Αὐτὸ ἦταν δικό μας παιδιὰ».

Ὅσα μέσα κι' ἀν χρησιμοποίησε ὁ ἐχθρός στά ἀναφερόμενα μέρη, ὁ στρατὸς μας καὶ ἰδιαίτερα ἡ μεραρχία μας πού εἶχε τό σοβαρότερο καὶ ἐπικινδυνότερο σημεῖο τοῦ μετόπου, κατήγαγε θρίαμβο. Καί τὴν προπαρασκευὴ τῶν Χριστουγέννων διὰ τῆς λόγχης ἐξεδίωξε τὸν ἐχθρό ὁ ὁποῖος ἔφυγε χωρίς νὰ δώσῃ σημεῖον ζωῆς. Καί τὼρα παραμονὴ Χριστουγέννων πατήσαμε ἐπάνω στὴν μαρτυρική γῆ τῆς Βορείου Ἠπείρου. Στόν δρόμο συναντήσαμε κόσμο οἰκογένειες Ἑλληνικῶν χωριῶν πού τοὺς εἶχαν πάρει γιά ὁμοίρους οἱ Ἰταλοὶ καί εἶχαν ἐρημώσῃ ὅλα τά χωριά τῆς μεθορίου.

Ὁ χειμῶνας βαρὺς. Τό χιόνι στὸ γόνυ. Τὸ ἔδαφος γλὺνα τοῦ Ὁμονύμου Ἑλληνικοῦ Βορειοηπειρωτικοῦ χωριοῦ «ΓΛΥΝΑ» ἐμπόδιζαν τὸν κουρασμένο Ἠπειρώτη στρατιώτη τῆς ΥΙΙΙ Μεραρχίας νὰ προχωρῆ. Ἡ ταλαιπωρία τὸν κούρασε. Ἡ ψυχική ἀντοχὴ ὑπάρχει διότι ἡ ψυχὴ εἶναι ἄϋλος ἀλλὰ τὸ σῶμα πού εἶναι ὕλη αἰσθάνθηκε μείωσιν τῶν δυνάμεων. Τήν διαπίστωσι αὐτή τήν ἔκαμε ὁ Διοικητὴς τῆς Στρατιᾶς καί ἐκτιμονώνας τὴν αὐτάπάρνησι καί τίς θυσίες μας διέταξε ἀνάπαυσι.

(Συνεχίζεται)

ΑΙ ΕΥΧΑΙ ΤΟΥ κ. ΝΟΜΑΡΧΟΥ

Ἡ δημοσίευσις τῶν εὐχῶν τοῦ κ. Νομάρχου ἔδει νὰ γίνῃ εἰς τὴν πρώτην σελίδα, δυστυχῶς ὅμως ἐλήφθη ὅτε εἶχε γίνει ἡ σελιδοποίησις, διότι καίτοι εὑρισκόμεθα ἐντὸς τῆς πόλεως ἡ ἀλληλογραφία τῆς Νομαρχίας ἀποστέλλεται ταχ)κῶς παρ' ὅτι ἔχουμεν δύο κλιτήρας:

ΓΕΝΙΚΗ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑ "ΙΜΠΟΡΤΕΞ,, Α.Ε. ΕΚΘΕΣΕΙΣ: ΣΑΛΛΟΜΗΟΥ 9
ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΕΚΘΕΣΙΣ & ΓΡΑΦΕΙΑ: ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ 27-Δ/ΕΙΣ ΤΗΛ. 611878 - ΑΝΤΑΛΛΑΚΤΙΚΑ - ΛΟΓΙΣΤΗΡΙΟΝ ΤΗΛ. 611.828

Ἐπισκεπτήρια | **Κάθε ἐκτυπωτικὴν ἐργασίαν** ΜΠΛΟΚ ΑΠΟΔΕΙΞΕΩΝ, ΑΓΓΕΛΤΗΡΙΑ ΓΑΜΩΝ ΚΛΠ. | Τιμολόγια

Ἀναθέσατε μὲ ἐμπιστοσύνην στές ἠλεκτροκίνητες Τυπογραφικές ἐγκαταστάσεις

"ΘΕΣΠΡΩΤΙΚΟΥ ΒΗΜΑΤΟΣ,,

Δ)νσις: Δ. Σ. ΣΑΛΟΥΚΑΝ — Ἡγουμενίτσαν ΤΗΛΕΦ. 67